

ஓம் பர்ப்ரஹ்மணேநம:

திருநந்தி தேவர்

ஆதி திருவள்ளுவ நாயனாகிய
திருமூலதேவருக்கு உபதேசித்தருளிய
சித்தாந்தம் வேதாந்தமுங்கடந்த நாதாந்தமுடிவான்
அமுர்தபஞ்சாட்சர துருவநிலையென்னும்

ஆ ரு த் த ர

ஜீவோற்பத்தி சிந்தாமணியும்.

தத்துவதீபிகையும்.

இவ்விரண்டும்,

மதுரை

சிதாகாசகவாமி களுடைய

சிஷ்யராகிய

ஞா னை ந ந்த சு வா மி க ள் ா ல்

பார்வையிட்ட பிரதிக்கணங்க,

சுத்தப்பிரதி.

முதற்பதிப்பு.

நாகப்பட்டணம்.

சுப்பராய முதலியார் குமாரர்

த.ந.க.வே.லு.மு.த.லி.ய.ா.ர.து

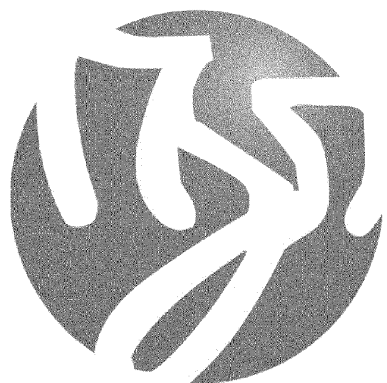
தனியாம்பாள் விலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விலை]

1906.

[அ.நா. 2.

ஓம்பர்ப்ரஹ்மணைநம:

ஆரூதார

ஜீவோற்புத்தி சிந்தாமணி.

—(*)—

காப்பு.

ஆணைமுகன் ஆறுமுகன் அழ்பிகைபொன்னம்பலவன்
ஞானகுரு வாணியைமுன் னாடு.

நூற்பெருமை.

நமசிவயமென் றுரைத்த மந்திரம்
நவ்வொடு மவ்வுமபோய் மாய்கைவல்மதாய்
யவ்வான் ஜீவன் வவ்வுறச் சேர்ந்திடில்
சிவமினி லொன்றாய்ச் சிவமெனலாமே.

இதன் பொருள்.

நகாரம்-திரோதாசத்தி, ஆத்துமாக்களுக்குப்பி
ரபஞ்சத்திலே இச்சையை வருவிக்கும்.

மகாரம் கிரியாசத்தி- ஆத்துமாக்களைப் பிரபஞ்
சத்தில் மெய்யென் றழுத்தும் சிவத்திலே ஆசையை
வருவித்துச் சிகாரத்தோடு கூடி நிற்பது.

நகாரம்-நின்ற சிவத்திலே ஆசையை வருவித்து
மகாரத்தோடு கூடிநிற்பது.

நின்றவேழுத்து முன்றம் சேபிக்குமிடத்து ஒன்றாகும்

- நமசிவயமென் றேதப்பட்ட வைந் தெழுத்துக்
குள்ளே ஐந்தெழுத்துண்டு, இந்த ஐந்தெழுத் தினை
யும் மூல அட்சரமாகிய அகாரம்-உகாரம் - மகாரம்
விந்து நாதம் என்கிற அட்சரங்களைச் சேர்ப்பதெப்
படியெனில், சிகாரத்தில் அகாரமும், வகாரத்தின்
உகாரமும், யகாரத்தில் மகாரமும், விந்து-நகாரமும்
• விந்து - நகாரத்திலும், நாதம்-மகாரத்திலுமாம். இந்
தப்படிசேர்ந்த ஐந்தெழுத்தும் ஒடுகிறவித மெப்படி
யெனில்;

நகாரமானது - விந்து திரோதாசத்தி பிரபஞ்சத்திலே இச் சைசைய வருவிக் காமல் சிவத்திலே இச் சைசைய வருவித்துச் சிகாரத்திலே ஐக்கியமானது.

மகாரமானது - நாதம் - கிரியாசத்தி பிரபஞ்சத்தை மெய்யென்றமுத்தாமல் சிவத்திலே ஆசையைமெய்யென்றமுத்தி வகாரத்தில் ஐக்கியமானது நின்ற எழுத்தைஓத முன்சொன்ன முன்றெழுத்தும் ஒன்றாயின.

அதெப்படியெனில், பராபர மாகிய பரமேஸ்வரன் ஆதிகாலத்திலே ஆத்மாக்களை இரட்சிக்கத் திருவருள் புரிந்தமையால் பராபரை யான சத்தியின் துடையில்தம்முடைய பெருவிர லங்குஷ்டங்கொண்டு கீழகையிலுலே பராசத்தி பொறுக்க மாட்டாமல் ஓவென்னுள். அப்போது பராபர மாகிய பரமேஸ்வரன் ஆவென்றமைத்தார். அந்த வெழுத்து அகாரமானது அப்போது பராசத்தி அடக்க மாய் ஊவென்னுள். அந்த எழுத்து உகாரமானது இந்த இரண்டெழுத்துக்களுள் சத்தியுஞ் சிவமு மானது இவ்விரண்டெழுத்தும் ஓரட்சரமானது எப்படியெனில்,

அகாரம் இலக்கத்தில் அ, பின் சொன்ன உகாரம் இலக்கத்தில்-உ, இவ்விரண்டு மாய் தொகைக்கு-ய, ஆயின.

யவ்வானது-ஜீவன், அந்தச்சீவனைச் சத்தியுஞ் சிவமுமாகக்கூடி ஆத்துமாக்களை சினைகத்தைவருவித்தது. யவ்வானது திரோதாசத்தி இச்சினை கத்தை மெய்யென்றமுத்தி மிகவும் இருதலை புண்டாக்கினது மகாரமானது கிரியாசத்தி, இவை பிரண்டினும் பற்றாமல் நிற்கின்றது. யவ்வானது ஜீவன் இவை பிரண்டும் விந்துநாதமானது இந்த உருக்கத்தைச் சத்தி பெறாளென்றறியாமல் நின்றது. கேவலமான இருள் எப்போது பெறுவோ மென்ற விகாரம் சகலமான பகல் இவை பிரண்டுக்கும் இரவு பகலென்று பேர்.

இதுவன்றி ஞானமுறைமைக்குச் சகலாவஸ்தை யெ
ன்றும் கேவலாவஸ்தை யென்றும் பேர்.

சிவம்பரத்திலே சிநேகமாயிருக்கையினாலேப்ரா
பரமாகிய பரமேஸ்வரன் மாணைப் பிடிக்க மானவேட
ங்கொண்டதுபோல் இராப்பகலே குருவென்று வடி
வெடுத்துக் கொண்டு ஆதி கபிலமாமுனிவர் திருவள்
ளவநாயனார் வடிவமாய்த் திருக்குருந் தீசுவரராகிய
திருமூலதேவருக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய உபதே
சவைப்பாகும்.

சி வ ர ஸ் வ ர ம ர .

தோற்றமும் ஒக்கமும் அறியும்படி.

பராபரமாகிய பரமேஸ்வரன்

தரதலம்படைக்கத் தானினைந்தருளி.

பராபரத்தில் பரந் தோன்றி; பரத்திற் சிவந்
தோன்றி, சிவத்திற்-சத்தி தோன்றி, சத்தியில்-நாதந்
தோன்றி, நாதத்தில் விந்துதோன்றி, விந்துவில்-சதா
சிவந்தோன்றி, சதாசிவத்தில் மகேசுவரன் தோன்றி;
மகேசுவரத்தில் - ருத்திரன் தோன்றி, ருத்திரனில்-
விஷ்ணுதோன்றி, விஷ்ணுவில்-பிரமாதோன்றி, பிரமா
வில் - ஆகாசந்தோன்றி, ஆகாசத்தில்-வாயுவு தோன்
றி, வாயுவில்-அக்கினிதோன்றி, அக்கினியில் - அப்பு
தோன்றி, அப்புவில் - பிருதிவி தோன்றி, பிருதிவில்
அன்னந்தோன்றி, அன்னத்தின் கண்ணே நரமிருக
ப்ட்சி தாபரசங்கமாதிகள் தோன்றின.

இவ்விதமாய்த் தோன்றிய அடைவே நரமிருக
ப்ட்சி தாபரசங்கமாதிகள் அன்னசத்தி லொடுங்கி,
அன்னம் பிருதிவியிலொடுங்கி, பிருதிவு அப்புவிலொ
டுங்கி, அப்பு - தேயுவினொடுங்கி, தேயு - வாயுவினொ
டுங்கி வாயுவு ஆகாசத்தி லொடுங்கி; ஆகாசம் பிரம்
மாவிலொடுங்கி, பிரமா விஷ்ணுவிலொடுங்கி, விஷ்ணு
ருத்திரனிலொடுங்கி, ருத்திரன் மகேசுவரத்தி லொடு

ங்கி மகேசுவரஞ் சதாசிவத்தி லொடுங்கி, சதாசிவம் விந்துவி லொடுங்கி, விந்து நாதத்திலொடுங்கி, நாதஞ் சத்தியிலொடுங்கி, சத்திசிவத்தி லொடுங்கி, சிவம் பரத்திலொடுங்கி, பரம்பராபர மாகிய பரமேஸ் வரனிடத்தில் ஒடுங்குமெனக்காண்க.

அத்துவாதத்துவம்.

அன்னத்தில் ரஸந் தோன்றி, ரஸத்தில் உதிரந் தோன்றி உதிரத்தில் மாம்சம்தோன்றி, மாம் சத்தில் மேதை தோன்றி, மேதையில் அஸ்திதோன்றி, அஸ்தியில் மச்சைதோன்றி, மச்சையில் சுக்கிலந்தோன்றி, சுக்கிலத்தில் சுரோணிதந் தோன்றியது.

இப்படித் தோன்றிய சுக்கில சுரோணி தங்கள் அணுப்பிரமாணமுள்ள ஒருருபுபோலப் பாய்ந்துகு திந்துக்கண்டிப்பும் பேரிகையும் போலேகண்டித்து நடுவெளியில் ஒரு சுழிமுனையுண்டாய் அம்முனை நடுவே ஒருதுவாரமுண்டாய் அத்துவாரத்தி நடுவேஇரண்டெழுத்துகளாலே அபிமந்திரித்துப் பிண்டமாகி யெழுமளவில்,

சுக்கிலம்பெருகில் - ஆணம், சுரோணிதம் பெருகில் பெண்ணாம், இந்தச் சுக்கில சுரோணிதம் ரேகித்துப் பெருகில் இரட்டைப் பிண்ட மாம், அப்பிண்டமானது நீர்வழியே பெருகில் - ஊமையாம், மலக்கிடையேயாகில் மந்தனாம்.

இப்படிக்குக் கெற்பவுற்பத்தி கொள்ளுங்காலத்தில் இரதக்கலையென்றும் இரஸக்கலையென்றும் இரண்டு கலைகளுண்டு

அவற்றுள் எரிகலையிலே பிராணேந் திரியம் பாயில் இடப்பாகங்கொண்டுகிருமியென்னும் புழுச்சென்று விழுங் காமல் கன்றோடு தாய்சென்று தொடர்ந்தாற்போலே பிராண வாய்வை ஆத்துமா முன்னிட்டுக்கொண்டு செல்லுமளவில் இதமகிதமென்னும்இரண்டகூரமும் பின்தொடர்ந்து சென்று அச்சுக்குள்

எச்சாக அவ்வென்னு மூல நட்சரத்தில் அமைத்துப்
புகவிட்டு கிழிச்சிலை வாசல் போலே ஓடி அங்கிஷா
வென்னு மந்திரக்கயிற்றினாலே சுருக்கிக் கட்டிசிவாக்
ஞா சக்கரத்திடையிலே முத்திரையிட்டு தான் ஒருத்
தியாய் நின்று இந்தக்கருவை வளர்க்கும் படியாய்
கெற்ப உற்பனத்தை உதாவனவா வாயுவான மூல
னாயு வளர்க்கும்.

“ அது எப்படியெனினில் கெற்பாகுதி யென்னும்ப
வக்கடலில் எண்ணெனவாயு வளர்க்கும்.

அது எப்படியெனில், எண்ணெயுந்தண்ணீரும்,
போல நிற்கிற சுக்கில சுரோணிதத்தைப் பாலும்நெய்
யும்போல பாய்ந்தவுடனே, கற்பிக்குங் கற்பைச் சுரு
க்கினுற்போலே வாசலையடைத்துக் கருவை வெளியா
க்கி ஒன்றாந்திங்களில் உதிர்ந்திரளும் இரண்டாந்தி
ங்களில்கொழுந்துவிட்டு அச்ச அமையும் மூன்றாவ
தில் மாமிசந்திரண்டு மூட்டுருவாகும் நான் காவதி
லோ பிண்டமாய் நரம்புநாடிகளமையும் ஐந்தாவதில்
பஞ்சவர்னமாய் இந்திரியகரத்தால் அழியினும் அழி
யும் செழுக்கினுஞ் செழிக்கும் ஆறாமாதத்தில் அதி
ற்புகுந்து ஆமையின் வடிவமுற்று கால் கைகள் வகு
க்கப்பட்டு நவத்துவா ரங்களு முண்டாகும். ஏழா
மாதத்தில் கற்பத்திலிருந்து எழுந்து முழக்க முற்று
கெற்பத்தைச் சூழ்ந்து புரளும் ஏனெனில் (எஉத)
நாடிநரம்புகளும்; ஆறாதாரமும் ஐந்தெழுத்தும் ஐம்
பத்தோரட்சரமும் பஞ்சபூத தேவதைகளும் தூல
குக்கு மத்துடனே கொழுந்துவிடப் பேதையாய் எ
ட்டாமாதத்தில் நீட்டி முடக்கி தாயுண்ட அன்னசா
ரத்தைத் தொப்புளின்வழியாக வுண்டுபிள்ளையினுட
ல்வளர்ந்து தாயுடன்தோன்றி உயிருடன் ஆடும், ஒன்
பதாவதில் தலைகாலளவும் ரோமத்துவார முண்டாய்
“ ரோமக்குருத்து அறிவுடனே உரங்கொள்ளுகையில்
விதனம் பொறுக்க மாட்டாமல் ஈசுவரனை நோக்கித்
தவஞ்செய்து தொழுதகை யுடனேபிரிந்து ஜனனத்

தை யொழித்தருளவே ணுமென்று வணங்கி நிற்கும்,
பத்தாவது மாதத்தில் நின்றந்தபிண்டமாய் மலைமேல்
நின்று தலைகீழாழ் விழுந்தவர்களைப்போலே அபான
வாயுவின் பலத்தினாலே பூமியில் விழுந்தும் முன்னு
ள்ள நினைவுகளை மறவாதிருக்கும்.

இப்படி பரப்பிரமம் சிருஷ்டிப்பினாலே கர்ப்பந்
தரித்து வாழ்வுபெறும்.

அப்பேர்ப்பட்ட பிரரணவாய்வு வலப்புறமோ
டில் ஆண்பிள்ளையாம், இடப்புறமோடில் பெண்பிள்
ளையாம், வாயுவிரண்டும் ஏகோபித்தோடில் அலியாம்,
அதாவது-பேடி அல்லது குறியற்றது.

அந்தவேளையிலே நடந்தவாய் பேதியாமல் ஐந்
து நாழிகையளவும் நடந்தியங்கு மாகில் அந்தப்பிள்
ளைக்கு வயது ஈ-அந்த அளவு குறையுமீகில்பிள்ளை
க்கு வயதுங் குறையும், வாய்வு நிரம்பி யோடில் அவ
யவங்கு ஞண்டாகும் அவ்வாய்வுசிதறியோடில் அவய
வங்கள் குறையும். முதன்மையில் கெற்பாசனத்தில்
போகிக்கும் பொழுது இராஜஸ்தாமத சாத்மீகம் மூ
ன்றுகுணத்திலே ஒன்றாவது மாதா பிதாக்களுங்கு
உண்டானால் மக்களுக்கும் உண்டாகும்.

அந்தவேளையில் வாய்வுநின்றியங்குமாகில்நிலத்
தின்நிறமே பிள்ளைகளுக்கு நிறமாகும். மாதாபிதாக்
களினுடைய மனமும் குணமும் வாய்வு மொன்றாகு
மாகில் அந்தப் பிள்ளைக்கு மிகவும் அறிவுண்டாகும்.

மாதா பிதாக்களுக்கு அந்தமூன்றுவிதமுஞ்சித
றில் பிள்ளைமறித்துப்போம், கர்ப்பாசனத்தை விட்டு
கெற்பங்கவழிலும் போகிக்கிலும் அக்கினி மிகுக்கிலு
ம்வாய்வு கலங்கிலும் மலமாம். ஸ்திரீபுருஷர்க ளிருவ
ருக்கும் மூலாக்கினி அதிகரித்தால் அந்தகர்ப்பஞ்சவ
றிப்போம்.

இப்படி கன்மானுபவத்திற் கீடாக எடுக்கப்ப
ட்ட சரீரத்தில் முன் சொன்னவழியே அருந்தின

அன்னுகாரமானது முப்பது நாழிகையில் எங்குற்ற தெனில்.

• மலஜலரத்தமாகிய மூன்றுகூறாகும். இதில் இராப்பகல் அறுபதுநாழிகையில் மலஜலமென்று இரண்டு கூறு கழிந்துபோம், மற்ற ஒருகூறாகிய இரத்தமானது சரீரத்தில் தங்கும் அந்த இரத்தமானது ஏழி ஷோருபங்கு இந்திரியமாம். மற்றபங்குகளோ வெனில், தோல் - உரோமம்¹ சதை-கற்பம்-மேதை-அஸ்தி-குடும்பி-பூளை-சுக்கிலம் தீயீம்பு-குடல்-நரம்புமுதலிய விடங்களுக்கு முறைபே² ஏற - நாழிகைவீதம் பரவி நிற்கும்.

இனி இந்தச்சரீரத்தில் இருவினைக்கதவுங்கூட்டி மூலத்தண்டாகிய நெடுங்கயிற்றை முகட்டுவனையாகச்சேர்த்து பழுவெலும்பாகிய வரிகையிட்டு நரம்பாகிய யாக்கையாலே கட்டி உதிரமாகிய ஜலத்தாலே மண்கூட்டிச் சுவரேற்றி ரோமமாகிய கத்தையாலேமேய்ந்து எடுக்கப்பட்ட வீட்டுக்கு நவத்துவாரமென்னும் வாசலிட்டு அச்சமாகிய கதவுகளிட்டு பல்லாகிய தாள்பூட்டி நாவாகிய ஓங்காரம்பாய்ச்சிப்பண்டமாகிய பஞ்சேந்திரியங்களு முடைத்தாய் நிற்கும்.

இந்தச்சரீரத்தில் பதினாறு கதவுபூட்டிய வீணைத்தண்டும் மொழியென்னு முச்சாணெலும்பும், முச்சாண்சதையும், அஞ்சருவும். ஆறுதெருவும், ஏழு கட்டலும், எட்டுதூணும், நாலுசாண்பருமனும், எட்டுச்சாணநீளமும், முப்பத்திரண்டு முழக்குடலும் இருக்கும்.

இது மூலாதாரத்தைத்தொட்டு ஆக்ஞையளவும்பெருநரம்புகள் (ககத) சிறுநரம்புகள் (கஅத) கையிலும் காலிலும் பெருநரம்புகள் (எத) சிறுநரம்புகள் (கஉத) நாபித்தானத்தில் பெருநரம்பு (கூ) சிறுநரம்பு (உத) நவத்துவாரத்துக்கும் வாசல் கூ-க்கு பெருநரம்பு (தநூ) சிறுநரம்பு (ந.தநூ) முடிவில் பெ

ருநரம்பு (நத) சிறுநரம்பு (சுத) எலும்பிலுங்குடலி
லும் சிறுநரம்பு (எத) ஆக நரம்புநாடி (எஉத)

இனி கால்களிலும் கைகளிலும் சந்துப்பொருந்
தல் (சுஅ) கழுத்துக்குக் கீழ்ச்சந்து (அசு) கழுத்து
க்குமேற்சந்து (அந) ஆக சந்து பொருந்தல் (உநஎ)

இனி நாசியில் ஜலம் பலம் (சக) எலும்பில் ஜல்
ம்பலம் (எ) மாம்சத்தில் ஜலம் பலம் (உக) ஆக ஜலம்
பலம் (சுக).

00

காலிலும் கையிலும் எலும்புகின் (நசுய) மூலா
தாரத்தைத் தெழுட்டு ஷ்க்ஞையளவும் மொழியெலு
ம்பு (நய) கழுத்துக்குமேல் பொடி யெலும்பு (நா)
இருபக்கத்திலும் எலும்பு (உய) ஆக எலும்பு (நூய)

இனி சரீரத்தில் நூ கோடி ரோமத்துவாரங்க
ளும், நாளொன்றுக்கு (உகதசுந) சுவாசமும் (சுக)
தத்துவமும், (நசுய) பலம் மாம்சமும் உழக்குபித்த
மும், ஆழாக்குச்சேத்துமம்குடி சரீரத்திலே நாளொ
ன்றுக்கு நடக்கும் பிராணவாயுவு (கஉ) விரல்பிரமா
ணம் புறப்பட்டு நாலு விரல் பிரமாணங் கழிந்துபோ
ய்(அ) அங்குலம் உடம்பூடுருகி சப்ததாதுக்களேவள
ர்க்கும்.

இனி ஜீவராசிகளின் வாழ்நாளின்

விவரமெப்படி யெனில்.

வயதளவு-நாக்கு ய-வயதளவும் இன்மை உய-வ
யதினளவும் வாலிபம்-உரு-நய- சய - இதுவரையில்
யௌவனம் சரு-நய-இளைகளில் கவுமாரதிசையடை
ந்து ஒளிமழுங்கலுற்று பிரிதிவு-அப்புவை நெருக்கும்
அறுபதில் அப்பு தேயுவை நெருக்கும், எய-தேயுவா
யுவை நெருக்குதலினால் தாது மாயா வணர்வு பண்டு

போலே செலுத்தும், அய-வயதில் வாயுவை ஆகாசத்
தைநெருக்கும், கூய-வயதில் ஆகாசம் ஆத்துமாவை
நெருக்கும், அதனால் மலஜலம் இடைவிடாமல்லுத்து
நிற்கும் ஈ-வயதில் ஆத்துமா வந்தவழியைநோக்கும்.

இப்படிப்பட்ட சரீரமானது முன்சொன்ன அ
றுதிங்களில் முந்தாமல் சற்குருவின் தாளே சரணமெ
ன்று திருக்குருந் தீசுரர் ஆதி திருமூலதேவருக்கு தி
ருவுளம் பற்றியருளிய முறைமை கூறினோம்.

தோற்றவொடுக்கம்-முற்றிற்று.

அத்துவாதத்துவ கலைஞானம்.

அட்சரம்-ஆகாரம்-கரணம்-அவஸ்தை - பொறி
புலன் - இளமை - வறுமை வேதம் புராணம் சரிகை
கிரிகையோகம் மெய்ஞ்ஞானம் இவ்விதமென்று குரு
வருள் செய்யச்சீட்டின் கேட்டுத் தெளிந்து அருட்பிர
காசத்திலே சர்வ அஞ் ஞானங்களையும் ஞானாக்கினி
யினாலே சுட்டுப்போட்டு கனிப்புற்று சிவத்துடனே
கின்று தெளிவுறவே எப்போதும் சிவஞானியென்று
ஒட்டியாணம்பூட்டி ஆனந்தமென்னும் ஞானமீர்தத்
தையருந்தி ஓம் நமாவென்னும் ஞானமுத்தினாயிட்டு
அழியாப்பதவியாக போட்ச சாம்பிராச்சியத்தை ய
டைபவருக்கே சீவன் முத்தரென்று பேராம்.

இப்படிப்பட்ட பெருமையை யடையுமவர்களு
ச்சுப் பரகதி கிடைக்காத தற்குக் காரண மேதோ
வெனில்,

பரகதீக்கு விலகல்

காயாபுரியென்னும் பட்டணமும், அந்திர சூத்
திரமென்னும் உட்கோட்டையும், நவத்துவாரமாகிய

வாசல்களும், இரண்மென்னு முகப்பும், சுவாதிஷ்ட
 டானம், மணிபூரகம், அனாகதம், விசுத்தி, ஆக்ஞை
 யென்னும் அரண்களும் ஆக்கினி மண்டலம், ஆதித்
 தமண்டலம், சந்திரமண்டலம், ஆகிய சொற்கமத்தி
 ய பாதாளமாகிய லோகங்களும், அங்கராஜன், மூர்க்
 கராஜன் என்னும் இரண்டு ராஜர்களும், மூலப் பிரகி
 ருதியென்னும் துன்மந்திரியும், பஞ்சபூதர்களென்னு
 ம் பிரதானியர்களும், அல்கையென்னும் வீதிகளும்,
 இச்சாசத்தி, கிரியாசத்தி, யோகாசத்தி, ஞானசத்தி,
 பராசத்தியென்னும், ஊழியக் காரிகளும், அசைஷ
 யென்னும் அட்ப்பக்ராரனும் கொர்விதனென்னும்க
 ளாஞ்சிக்கரனும் காலகர்மனென்னுதளவானும், வண
 ம் புத்தி சித்தம் ஆங்காரமென்னும் காணிக்காரனும்,
 மாயப்பிரபஞ்சமென்னும் வன்னிராயகப் பாடிகளும்
 சீத்த பரிசு ரூப ரச கந்தமென்னும் கொல் நாயக்கர்
 களும், காம குரோத லோப மோக மதமாச்சரிய இ
 ம்மைப ஆங்காரமென்னும் கள்ளரும், இதமகிதமெ
 ன்னு மல்லர்களும், ஆணவம் மாய்கை காம்பியம் என்
 னும்கோட்டைக்காரரும், வாக்குபாதம் பாணி பாபுரு
 உபஸ்தம்என்னும்கன்னக்காரரும்சாக்கிர சொப்பன
 சுமுத்திதுரியம் துரியாதீதமென்னும் தலையாரிகளும்,
 அன்னமயம், பிராணமயம், மனோமயம், விக்ஞானம
 யம், ஆனந்தமயமென்னும் காலாட்களும், வாயு, தேயு,
 வென்னும் புரவிகளும், மனோபதியென்னும் கர்ணிக
 னும், நவகோடிபென்னும்ராவுத்தனும், இருதயபாத
 ரென்கிற தானுபதிகளும், சதகோடி மகாமந்திர மெ
 ன்னும் உபதளமும், வாதபித்தசேத்தும மென்னும்
 பரிவாரமும், அஷ்டமதமென்னும்களும், 40வத
 மென்னும் ரதங்களும், அசுத்தசுத்தமென்னும்கேவி

யரும், இருவினை யென்னும் தோழிகளும், இவர்கள்
யாவரும் கூட்டமாகக் கூடிக்கொண்டு தங்களில் தாங்க
ளே ஒருவருக்கொருவர் ஐப்புற வீற்றவர்களாய் முன்
னுரைத்த காயாபுரிக்கோட்டையை வளைந்துக்கொண்
டு ஒன்பதுவாசலுக்கும் அஷ்டமதமென்னும் யானை
களை விடுத்து யுத்தஞ்செய்கையில் ஒருவருக் கொரு
வர் தங்களால் இந்தக் கோட்டையை ஆளுகிறதற்கு
சாத்தியப்படாமல் காரிய உபாயாலும் காரண உப
தியாலும் ஸ்தூலசூக்ஷ்மீதி தேகத்தினாலும் சதுர்வி
தோபாயத்தினாலும் ஆராய்ந்து இந்தக் கோட்டையைக்
கைக்கொள்ளும்படி பராபரமாய் விஷங்குகின்ற சற்கு
ருநாதன்மாண்ப்பிடிக்க மான்சட்டை யுடுத்ததுபோ
ல திருநந்திதேவரான சற்குருநாதர் ஆதி திருவள்ளு
வராகிய திருமூலதேவருக்குத் திருவாய் மலர்ந்தருளி
யவாறு இதயமென்னும் வில்லுக்குப் புரியென்னும்
நாணியைப்பூட்டி அறிவுயென்னும் அம்பைத் தொடு
த்து குருவென்னும் இலக்குநோக்கி மூலாதாரத்தின்
இரண்டுநாகுகுநெட்டெழுத்தின் நடுநடுத்தெழுத்திலே
யிருந்து வங்கென்றுவளைத்து சங்கென்று சன்னிதனா
ய் அங்கிஷாவென்றியங்குவித்து சங்கென்று ஆக்ஞை
யாசக்கரத்திலே புகுந்து அக்கினி மண்டலத்தில். அ
னையவையுங் கரண்பித்துக்கொண்டு ஆபாவாளென்னு
ம் இடைபிங்கலை இரண்டுக்கும் படிக்கம்விட்டு ஆதி
மூலமென்னும் யானையின்மேற்கொண்டு தண்டுக்குந்
தனுவுக்கும் நடுக்குத்தென்னுங் குரகக்கயிற்றுக்குள்
ளாக அன்னதானத்தி லுற்றளவில் அங்கென்று மே
னோக்கி ஆதிகாலமும் அவ்வையும் பதியுங்கொண்டு
நடுவணையென்னும் ருத்திராக்கினியான பன்னிருசமு
த்திரத்திலே ஆனையை நீராட்டுவித்து ஞானபரமென்

னும் காவணமிட்டு அங்கென்று மேனோக்கி யுற்றள
வில் சித்திரநாடி வழியேசென்று சந்திராபுரி யென்
னும் மண்டலமுங்கொண்டு அக்கினி மண்டலத்தில்
அஞ்செழுத்திலேயும் ஆதித்தமண்டலத்தில்முன்றெ
ழுத்திலேயும் சந்திரமண்டலத்தில் ஒரெழுத்திலேயும்
ஆசனமாயிருந்தபிறகு திரிமண்டலாதிபன்பின்னிட்டு
மந்திரி யுபதேசப்படி வைத்துத் காயாபுரி யென்னும்
பட்டணத்தைக் கொள்ளாமற் கொண்டு அதிகாய
னென்னும் பிரபஞ்சங்களை ஒல்லாம்கருவோடறுத்து
பின்பு சத்தியஞானப் பிரகாசமாவ மனத்திருத் தே
ரிலே எழுந்தருளிய பின்பு அறிவுகந்து நாலோகங்
கொண்டருளியபின்பு காயாபுரியை நோக்கித் திருநந்
திதேவர் ஆதிகபிலமஹாரிஷிதிருவள்ளுவர் சாக்ஷியா
கத் திருமூலதேவருக்குத் திருவுளம்பறநியருளிய மு
றைமையிலே திருமூலதேசிகர் நின்று நகைசெய்தள
வில் காயாபுரிபட்டணத்தில் யோகாதியுங்கெட்டு இர
வகெந்திருவ பதாதி சேனையும்பட்டு ஆயாக்கினிலேந்
தனும் சிறப்புண்டு போய் காயாபுரி யென்னும் பட்ட
ணத்தில் சொர்க்கமத்திய பாதாளலோக மளவாகத்
திருவடி வைத்துக்கொண்டு ராச்சியஞ் செய்தபடி
க்குத் திருநந்திதேவர் ஆதிகபிலமகாரிஷி திருவள்ள
ுவர் சாட்சியாகத் திருமூலதேவருக்கு அபயாஸ்தங்
கொடுத்தருளி அபிஷேகமுஞ் சூட்டி சித்தாந்தமும்
வேதாந்தமும் கடந்த நாதாந்த முடிவான அமுர்த
பஞ்சாக்ஷர துருவநிலையில் சூக்ஷ்மபுகட்டி இப்படி
யுணர்த்தியருளிய முறைமையை உட்பட்டுத்தேடாத
வன் சிவஞானியல்லவென்று இந்தமுறையை உட்பட்
டுத் தேடின பெரியோர்களுக்குப் பராபரத்தில் உத்
தரங்களும் வெளியாயிருக்கும்.

பிண்டத்திற் கண்டபொருள் அண்டத்திற்காண
லாம் அண்டத்திற்குள்ளது பிண்டத்து முண்டென
க்கொள்க

ஆறுதாரஜீவோற்பத்தி சிந்தாமணி - முற்றிற்று.

க்டவுள் துணை.

த த் து வ தி பி கை க.

—(*)—

சரீரத்தினளவு பிரமாணாதிகளின் விவரம்.

இந்தச் சரீரமானது அவரவர்கள் கையினால் அ-சாண்நீளமும், ச-சாண் பூருமனும், அல்லது கூசு-விரற்சடை பிரமாணம் முள்ளது.

இதற்குள் கூசு-தத்துவங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

அபையாவை யெனில்.

வாசல்கள்-கூ பொறி-ய புலன்-ய ஆதாரம்-கூ மண் டலம்-நா நாடி-ய வாய்வு-ய தாது - எ இராகம் - அ கோசம்-நு கரணம்-ச அவஸ்தை-நு குணம்-நா மல ம்-நா வியாதி-நா ஆக-கூசு.

இவைகளுக்கு விவரம்

செவிகள்-உ கண்கள்-உ நாசிகள் - உ வாய் - க குய்யம் பெண்குறி அல்லது ஆண்குறி-க குதம் அல் லது அபானவாயு-க ஆக வாசல்கள் கூ.

சுரோத்திரம்-க தொக்கு-க சட்சு-க சிங்குவை-க ஆக்ரணம்-க ஆக பொறிகள்-நு.

இவைகளின் இயற்கையாவன.

சுரோத்திர மென்பது-செவி, இது ஆகாசத்தி னிடமாய் நின்று சத்தத்தை யறியும்.

தொக்கு என்பது உடம்பு, இது வாயுவினிட மாய் நின்று பரிசுத்தை யறியும்.

சட்சு வென்பது-கண், இது தேயுவி னிடமாய் நின்று ரூபத்தையறியும்.

சிங்குவை யென்பது-நாக்கு, இது அப்புவினிட மாக நின்று ரஸத்தை யறியும்.

ஆக்ரண மென்பது-மூக்கு, இது பிருதிவியினி டமாக நின்று கந்தத்தை யறியும்.

இவைகளை ஞானேந்திரிய மெனப்படும்.

க ன் மே ன் தி ரி ய ம ா வ ன்.

—(*)—

வாக்கு-பாதம்-பாணி-பாயுரு-உபஸ்தம்-ஆக-நீ.

இவைகள் முறையே, வசனம், கமனம், தானம், விசர்க்கம், ஆனந்தம் இவைகளாம்.

ஆகாசத்தினிடமாக நின்று வசனிப்பது வாக்கு.

வாயுவினிடமாக நின்று உவனிப்பது-பாதம்.

தேயுவினிடமாக நின்று இடல் ஏற்றலானது-பாணி.

அப்புவினிடமாக நின்று கலமலாதி களைக் களைதல்-பாயுரு.

பிருதிவியினிடமாக நின்று ஆனந்திப்பது-உபஸ்தம்.

இவைகள் கன்மேந்திரியங்களாம்.

• தன்மாத்திரைகளாவன. • • •

சத்தம்-பரிசம்-ரூபம்-ரஸம்-கந்தம்-ஆக-நீ.

சத்தமானது-ஆகாசத்திலும் செவியிலுமொடுங்கும்.

பரிசம்-வாயுவிலும், உடம்பிலு மொடுங்கும்.

ரூபம்-தேயுவினிலும், கண்ணிலு மொடுங்கும்.

ரஸம்-நீரிலும், நாவிலும் ஒடுங்கும்.

கந்தம்-பிருதிவியிலும், மூக்கிலும் ஒடுங்கும்.

வசனம்-வாக்கிலும், ஆகாசத்திலும் ஒடுங்கும்,

கமனம்-வாயுவிலும், காலிலும் ஒடுங்கும்.

தானம்-தேயுவினிலும், கையிலும் ஒடுங்கும்.

விசர்க்கம்-அப்புவினிலும், முகத்திலும் ஒடுங்கும்.

ஆனந்தம்-பிருதிவியிலும், குய்யத்திலும் ஒடுங்கும்.

ஆக பொறியுக்கும் புலன்களையுக்கும் விவரமிதுவாம்.

ஆ ரு த ா ர ம ா வ ன்.

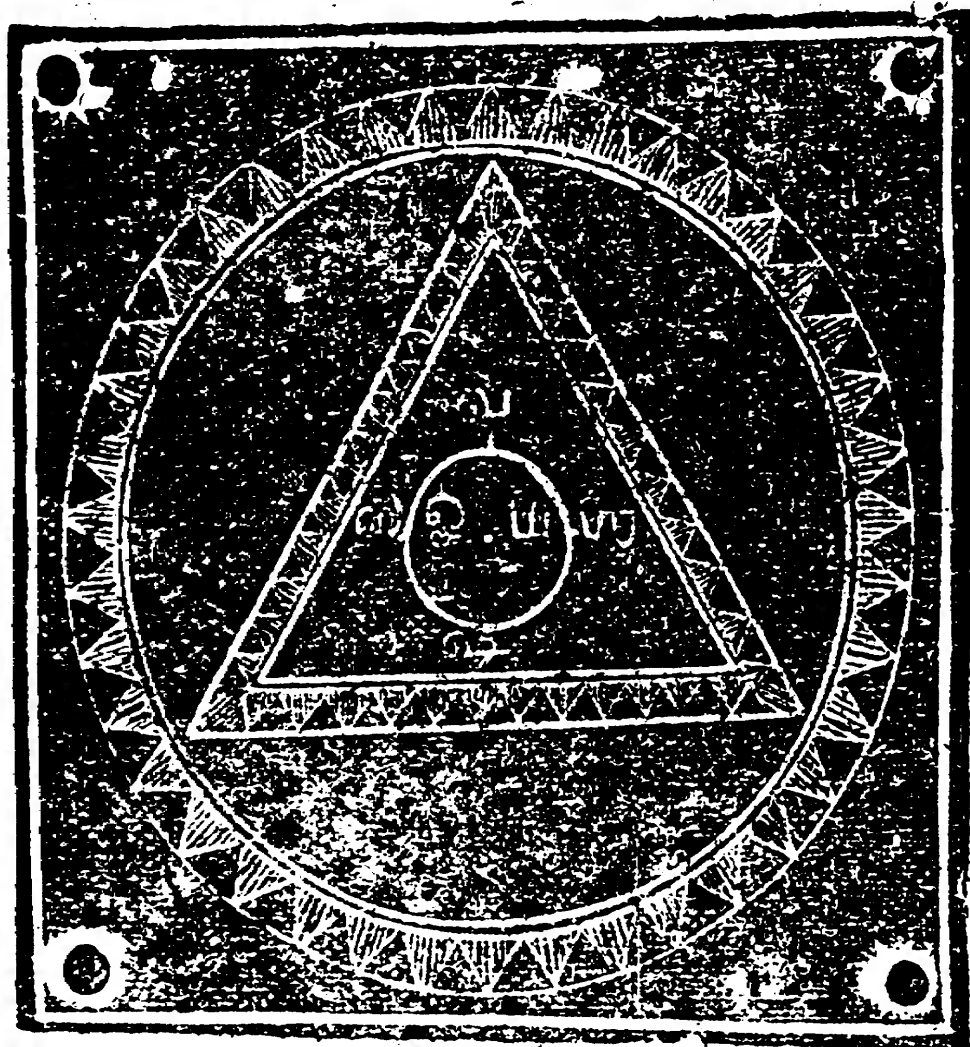
மூலாதாரம் சுவாதிஷ்டானம், மணிபூரகம், அக்ஷதம் விசுத்தி, ஆக்ஞை இவைகளாம்.

• இவைகளின் விவரம்.

மூலாதார மாவன—காலெலும்பு உ - ம் கதிரெலும்புங்கூடிய இடம் குய்யம், குய்யத்துக்கும் குதத்

துக்கும் நடுவே குண்டலி வட்டமாய் அந்த வட்டத்
துக்கு நடுவே திரிகோணமாய் அந்தத் திரிகோணத்
துக்கு நடுவே நாலிதழுண்டிய ஒரு புட்பவட்ட மாய்
கடப்பம் பூப்போன் றிருக்கும், அந்தப் புட்பத்துக்
கு நடுவில் ஒங்கார ஸ்ரெழுத்து நிற்கும் அந்த ஒங்கார
த்து நடுவில் விக்நேஸ் வரணும், வல்லபை சத்தியும்
எழுந்தருளி யிருப்பார்கள். பச்சைநிறமுள்ளது, அந்
த நாலிதழிலும் நிற்கும் அட்சரங்களை இதற்கடியில்
வரும் மூலாதாரச் சக்கரத்திற் காண்க.

இ து மூ ல ா த ா ர ம்.

முக்கோணம்—நாலிதழ்க்கமலம்—மாணிக்கநிறம்
ஒங்காரம்—கணபதி—வல்லபைசத்தி

இவை யெல்லாம் அவ்விடத்தில்தோன்றுவதுபோ
லிருக்கும்.

மூலாதாரத்துக்குப் பிரமாணம் திருமந்திரம்.

மாமலர் நாலையும் வட்டத்தின் மேலே

மாமலர் நாலிலும் வவ்வாதி சவ்விடு

மாமலர் நாலிலே வட்டத்தினுள்ளே
 ஒமென விநாயகன் உலாவி நின்றானே.
 ஒருவீடு வாசற் கிருவீடு மேலே
 கருவீடு வாசற் கிருவிரல் கீழே
 உருவீடு சோதியு மங்கே யுதித்தன
 திருவுடை யாரிது தேர்ந்த நிவாரே
 இட்டா னறிந்திலன் எத்தா னுங்கண்டிலன்
 தட்டா னறிந்தான் ஒருவர்க் குறைத்திலன்
 மெட்டாய் வளர்ந்து அதின்மேல் விநாயகன்
 அட்டாங்க யோகத் தமர்ந்திருந்தானே
 ஒங்கார மென்னும் அவளொரு பெண்ணும்
 நீங்கப் பச்சை நிறம னுகந்தவள்
 ஆங்கார முடன் ஐவரைப் பெற்றவள்
 நீங்க சூனத்தி லினிதிருந் தானே.

இதற்கு இரண்டு விரற்கடைக்குமே லிருப்பது.

சுவாதிஷ்டானமாம்.

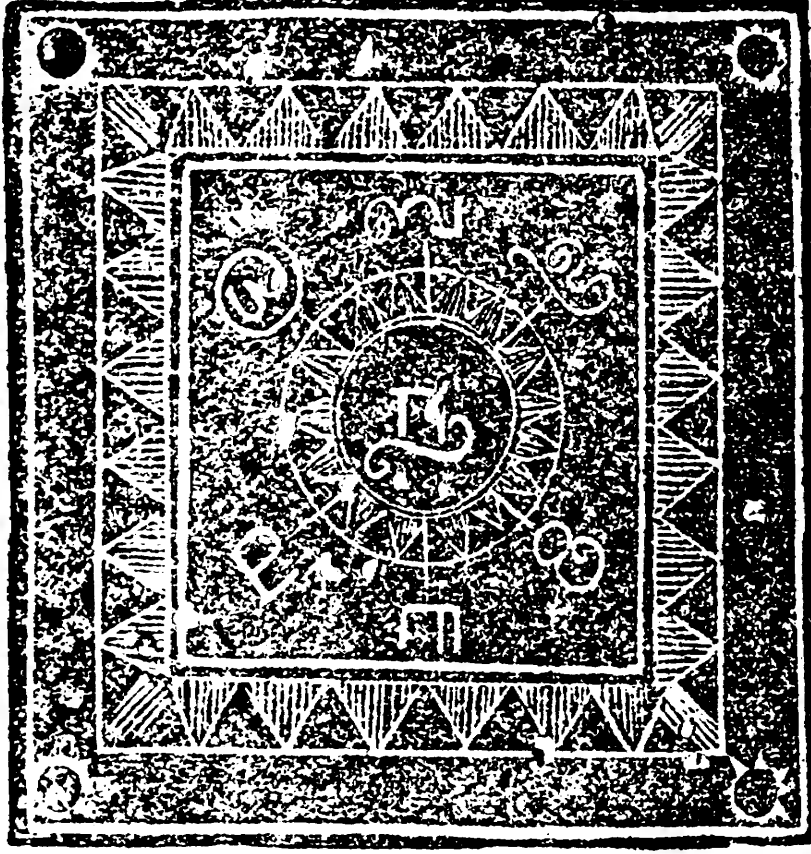
அது நாற்சதுரமும், அச்சதுரத்தி னடுவே ஆ
 றிதழ்களையுடைய ஒரு புட்பவட்ப்பும், அதன் மத்
 தியிலே லிங்கபீடமும் வீணுத்தண்டி னடியுமாயில
 ங்கி அது னடுமத்தியிலே நகாரஎழுத்து நிற்கும்.

• அந்த நகாரத்திடுவில் பிர்ம்மாவும், சரஸ்வதி
 யும் வீற்றிருப்பார்கள்.

இது பிருதிவியின் கூறாகும், பொன்னிறமாம்
 அந்தப் புட்பத்தின் ஆறிதழிலு முள்ள அட்சரங்
 களை இதற்கடியில்வரும் சுவாதிஷ்டான சக்கரத்திற்
 காண்க.

ROJA. MUTHIAH
 ARTIST
 KOTTAIYUR P.O.

இதுசுவாதிஷ்டானம்.

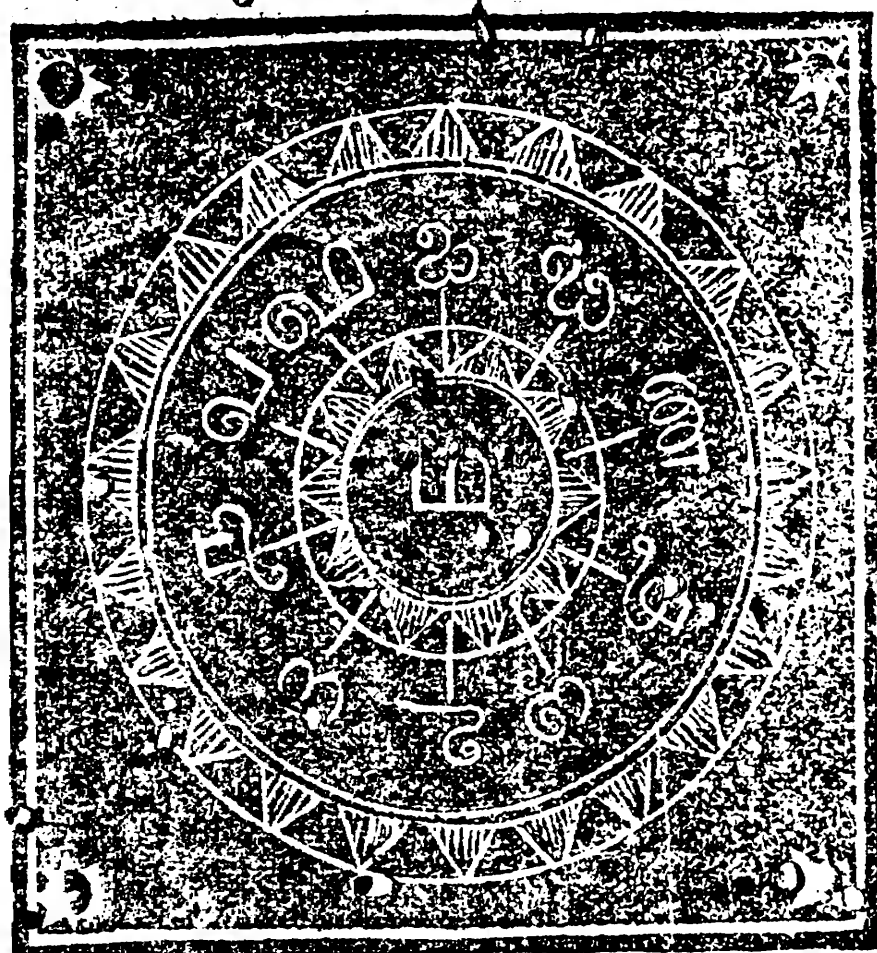

நாற்சதூரம்—ஆறிதழ்க் கமணம்—செம்பொன்னிரம்,
பிரம்மா—சரஸ்வதி—நகாரம்.

இவையெல்லாம் அவ்விடத்தில் தோன்றுவது
போலிருக்கும்.

இதற்கு அ-விரல் பிரமாணத்துக்கு மேல் இருப்
பது மணிபூரக மாம், இது கோழி முட்டை போல
1008-நரம்பு, நாடிகளும் சூழ நாடிக்கெல்லாம் வேரு
ள்ளது, இதை உள்ளறிவுள்ளோர் உந்திக் கமலமெ
ன்று சொல்லுவார்கள். இது தொப்புளுக்கு நேரில்
ஆப்புஸ்தானத்தில் ஏழாம்பிறைக்கிணங்கி யிருக்கு
மாம். இதின் நடுவே பத்து இதழையுடைய ஒருபுஷ்
பம் வட்டமா யிருக்கும். அந்தப் புஷ்பத்தினடுவில்
ம்காரவெழுத்துநிற்கும், அந்த ம்காரத்திற்கு நடுவில்
மகாவிஷ்ணுவும், மகாலட்சுமி எழுந்தருளி யிருப்பா
ர்கள். பனிங்கு நிறமுள்ளது அந்தப் பத்திதழிலும்
நிற்கின்ற அட்சரங்களை இதற்கடியில்வரும் மணிபூர
கச் சக்கரத்திற் காண்க.

இது மணிபூரகம்.

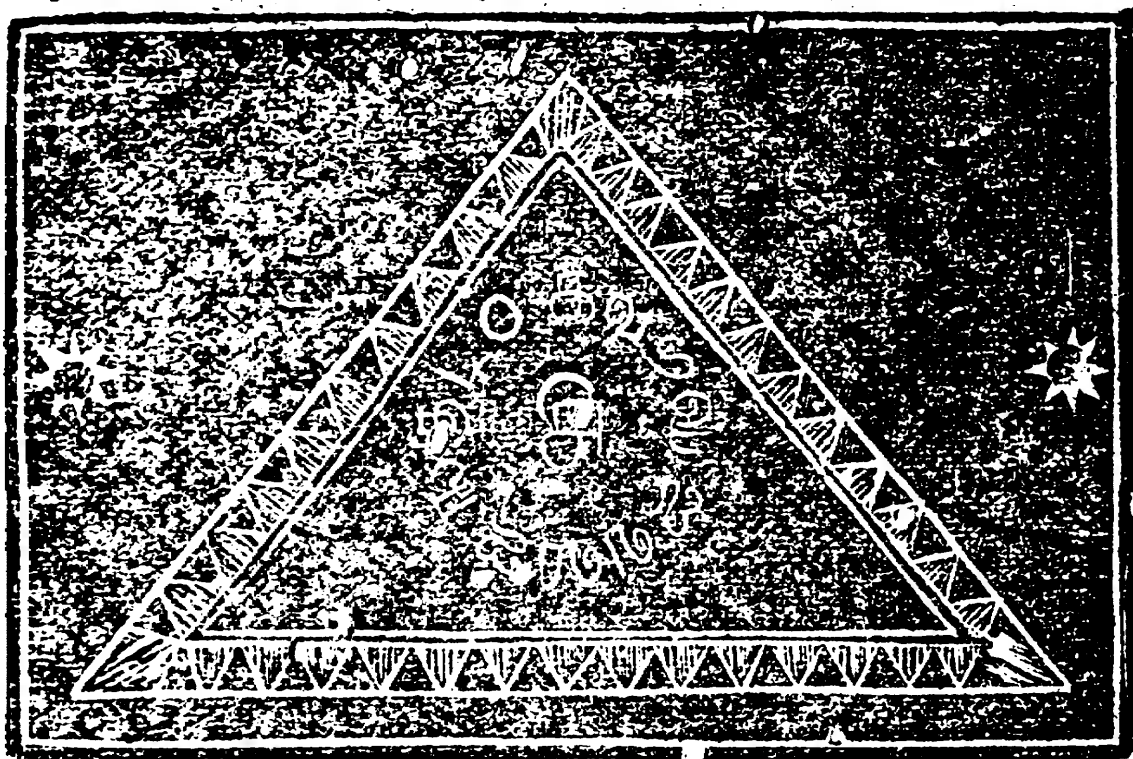
- எழாம்பிறை—பத்திதழ்க் கமலம்—மரகதநிறம்
விஷ்ணு—லட்சுமி—மகாரம்.

இவை யெல்லாம் அவ்விடத்தில் தோன்றுவது போலிருக்கும்.

இதற்குமேற் பத்துவிரற்கடைப் பிரமாண முள்ள இடத்துக்கு மேல் உள்ளது அனாகதமாகும். இது இருதடகமலமாம் தேயுஸ்தானத்தில் முக்கோணமாக யிருக்கும், அந்த முக்கோணத்தினடுவில் பன்னிரண்டிதழையுடைய ஒரு புட்ப வட்டமாயிருக்கும். அந்தப் புட்பத்தினடுவில் சிகாரவெழுத்து நிற்கும் அந்த சிகாரத்தினடுவில் ருத்திரனும் பார்வதியும் அமர்ந்திருப்பார்கள். அக்கினி நிறத்தை யுடைய அந்தப்பன்னிரண்டிதழிலுமுள்ள அட்சரங்களை இதற் கடியில் வரும் அனாகத சக்கரத்திற் காண்க.

இது அகதம்.

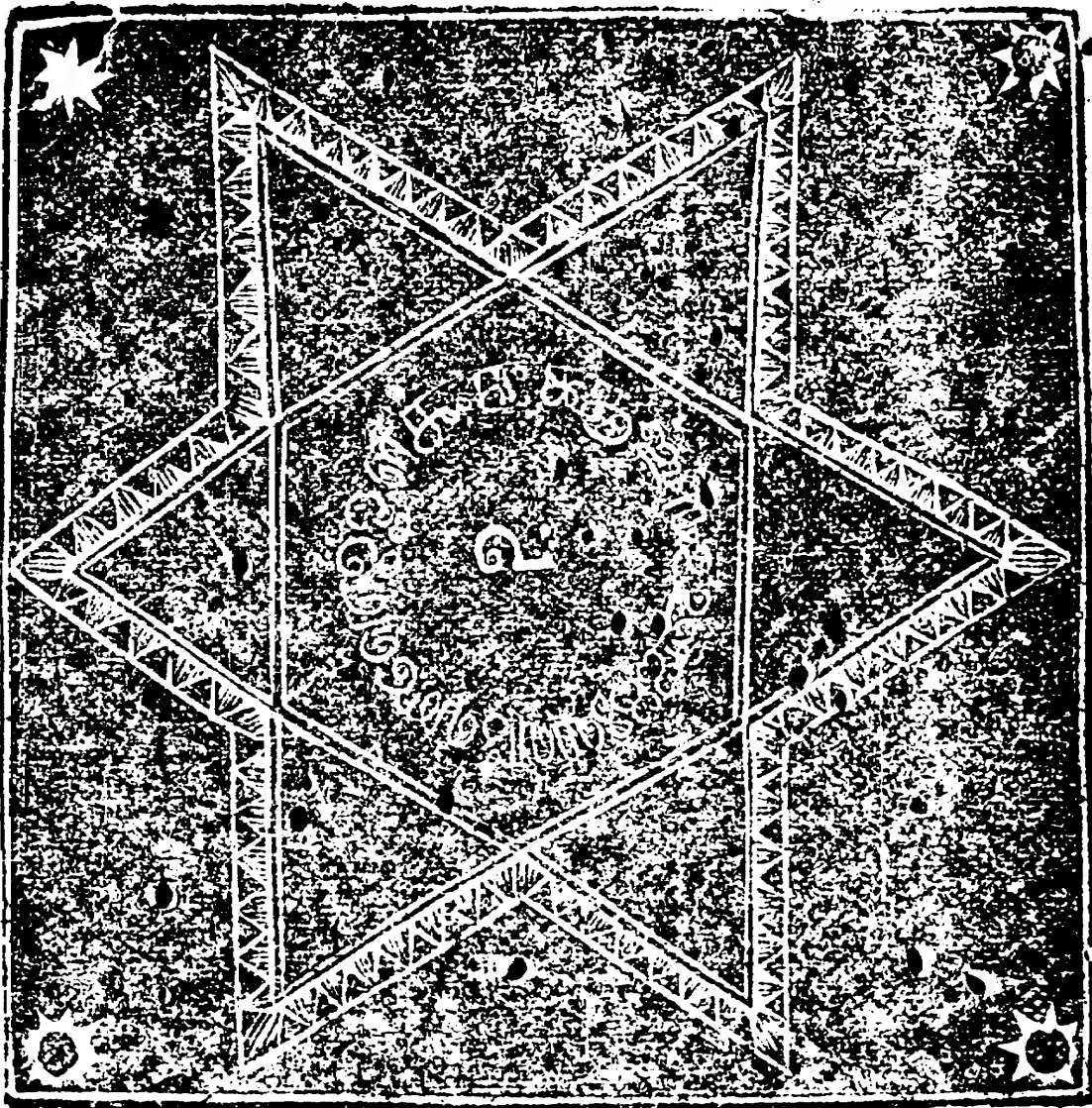

புன்னிரண்டி தழக்கமலம்-முக்கோணம் அக்கினிநிறம்
உருத்திரன் - பார்வதி சிகரம்.

இவை யெல்லாம் அவ்விடத்தில் தோன்றுவது
போலிருக்கும். •

இதற்குப் பத்துவிரற்கடைப் பிரமாண முள்ள
இடத்துக்கு மேலுள்ளது விசத்தியாம் இது கண்ட
ஸ்தானத்திலே வாயுவுஸ்தானத்திலுள்ளது அறுகோ
ணமாயிருக்கும். அந்த அறுகோணத்தி னடுவில்பதி
னாறிதழையுடைய ஒரு புட்பவட்டமாயிருக்கும். அ
ந்த புட்பத்தினடுவே வகாரவெழுத்து நிற்கும் அந்த
வகாரத்தி னடுவில் மகேஸ்வரனும் மகேஸ்வரியும்,
எழுந்தருனி யிருப்பார்கள். கருநிறத்தை யுடையது
அந்தப் பதினா றிதழிலுமுள்ள அட்சரங்களை இதற்
கடியில்வரும் விசத்தி சக்கரத்திற்காண்க.

இது விசுத்தி.

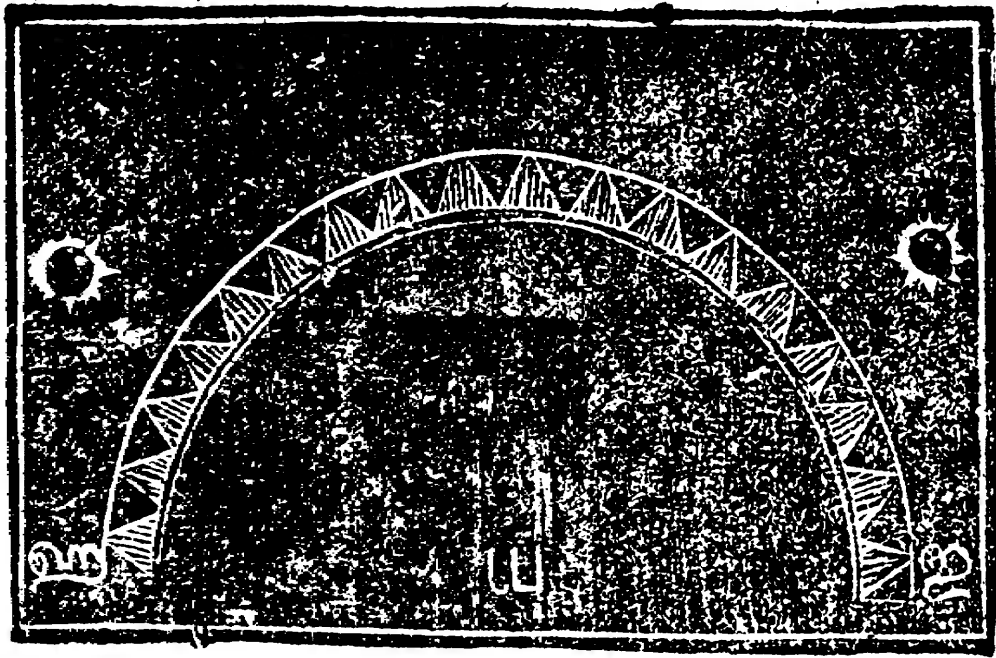
பதினாதிதழக்கமலம் - அறுகோணம்

மேகநிறம்-மகேஸ்வரன் - மகேஸ்வரி - வகாரம் |
இவை எல்லாமவ்விடத்தில் தோன்றுவது போலிருக்கு
இதற்கு (கஉ) விரற்கடை பிரமாண முள்ள ஸ
தானத்துக்கு மேல் ஆக்ஞை லலாடபீடத்திலிருக்கின்
றது. வீணைத் தண்டின் முடியுமாய் ஊடுருவி பொன்
போன்ற வடிவ முற்று நிற்கும் நெற்றிப் புருவத்தின்
வெளியாய் ஆகாசத்தானத்தில் மூன்றிதழையுடைய
ஒரு புட்பத்தி னடுவே யகார வெழுத்தோ டிணங்கி
நிற்கும் அந்த யகாரத்துக்கு நடுவில் சதாசிவமும்
மனோன்மணியும் எழுந்தருளி யிருப்பார்கள். மேக
நிறத்தையுடையது இதிலுள்ள அட்சரங்களை இதற்
கடியில் வரும் ஆக்ஞை சக்கரத்திற் காண்க.

இதற்குத் திருமந்திரம்.

ஐம்பதெழுத்தே அமர்ந்த வேதங்கள்
ஐம்பதெழுத்தே ஆகமாதிகள்.
ஐம்பதெழுந்தின் அறிவையறிந்தபின்
ஐம்பதெழுத்தே ஐந்தெழுத்தாமே.

இது ஆக்ஷரம்.

ஹ - ள - கூடி

இதுவே ஆரூதார விவரமாம்.

யங் ஹங்

மூவ் நிதழ்க்கமலம்-வட்டம்-மேகநிறம்

சதாசிவம்-மனோன்மணி-யகாரம்;

இவை யெல்லாம் அவ்விடத்தில் தேவன் றுவிது
போலிருக்கும். ஆரூதார விவரம்.மூலகாரணமா யிருக்கும் இந்தப்படத்தில் சங்
கை, நேரிடுமேயானால் அகமும் புறமும் ஆராய்ந்து
மார்த்தால் தெரிய வரலாம்.

திருமூலர்திருமந்திரம்.

ஒருவீடு வாசலுக் கிருவிரல் மேலே

கருவீடு வாசலுக் கிருவிரல் கீழே.

உருவிடச் சோதியும் உணர்வது மாங்கே

திருவுடை யானிது சேர்ந்தறி வாளை.

மூலாதாரம்.

1. குதத்திற்கும் லிங்கத்திற்கும் நடு

குவாதிஷ்டானம்.

2. லிங்கத்திற்கும் நாபிக்கும் நடு

3. நாபிக்கமலம்

4. இருதயகமலம்

5. கண்டத்தானம்

6. லலாடத்தானம்

சந்திர மண்டலம்.

7. மூலாதாரந் தொடங்கி ஒவ்வோரெழுத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு சிரசுநடுவே கோடிசூரியர் உதயமானாற்போலே பிரகாசிக்கும் இந்த அமிர்தகலை அக்கினிமண்டலத்தை நோக்கி ஜோதியாய் நிற்கும்.

ஆதித்தமண்டலம்.

8. இருதய கமலத்தில் அறுகோணமாய் எட்டித் முடைய ஒரு புஷ்பமாயிருக்கும் இதில் வாழைப்பூப் போல் கீழ்நோக்கி யிருக்கும்.

அக்கினிமண்டலம்.

9. பிரிதிவும் அப்படி கூடினவிடத்தில் நாற்சதுரமாய் நடுவே முக்கோண மாய் நாலிதமுடைய ஒரு புஷ்பமாயிருக்கும்.

இதுவே ஆறாதாரவிவரமாம்.

இனி மண்டலங்களாவன.

அக்கினி மண்டலம், ஆதித்தமண்டலம், சந்திர மண்டலம், ஆக ந.

இதில் அக்கினி மண்டலமானது மூலாதாரத்திற்கு இருவிரற்கடைக்குமே லிருக்கின்றது.

ஆதித்தமண்டலம் உந்திக்கு நாலு விரற்கடைக்குமே லிருக்கின்றது.

சந்திரமண்டலம் கோடி சந்திரசூரியர்களுதயமானதுபோல சிரத்தினடுவில் நிலையாய்நிற்கும் இதை அமுதகலையென்று சொல்லுவது முண்டு அமுதம் மேல் நோக்கி அக்கினி கீழ்நோக்கி சரியாய்நிற்கும், இதற்கு நடுவில் பராசுத்தி ஒழுந்தருளி யிருப்பான். இதற்குப் பிரமாணம்.

திரு மந்திரம்.

மேலைநிலத்தில் மேதகுபேண்ணே
மூலநிலத்தில் முளைத்தெழுஞ்சோதியே
ஏலவெழுப்பி யிசைந்துசந்திக்க
பாலருமாவா பார்நந்தி ஆணையே.

இனிநாடி (ய) ச்சும் விவரம்.

இடைகலை, பிங்கலை, சுழிமுனை, சிசுவை, புருடன், காந்தாரி, அத்தி, அலம்புடை, சங்கினி, குருஆக நாடி ய.

இவைகளில் இடை-பிங்கலை-சுழிமுனை இம்முன்றும் மூலாதாரத்தைத் தொட்டு ஆராதாரம் ஆறிலும் மண்டலம் முன்றிலும் ஊடுருவி முட்டி நின்று இடை பிங்கலை இரண்டும் சுழிமுனையிலே இணங்கி கத்தரிக்கோல் பாகமாறி வீணாத்தண்டுக்கு வில்லு நாணிட்டாற்போலே தபாலத்தை முட்டி சூதினை முகமற்று நாசியளவும் பற்றி நிற்கும்.

இம்முன்று நாடியும் இப்படி யிருக்க காந்தாரி யானது நாபிஸ்தானத்தில் தோன்றி ஏழுவகையாகப் பிரிந்து இச்சா சொருபமாய்கண்டத்தைப்பீற்றி நாடியளவும் நிற்கும்.

அத்தி உசா இவ்விரண்டும் பத்து நாடியாய்ப் பிரிந்து கண்களிரண்டிலும் பத்தி நிற்கும்,

அலம் புருடன் பன்னிரண்டு நாடியாகப் பிரிந்து ஜடத்தில் உண்டாகிய எலும்பு நரம்பு உரோமம் இவைகளில் பரவி பாகைமாறி வலது இடது செவிகளைப் பீற்றி நிற்கும்.

கு கு வென்பது நாபிஸ் தானத்திலே தோன்றி குதத்தைப் பற்றி நிற்கும்.

சிங்ஙனி நாபியிலே தோன்றி குய்யத்தைப்பற்றி நிற்கும் இவை களில் (உக) நாடி யிற்பத்தி யானது காண்க.

சிசுவை யென்னும் நாடியானது மூலாதாரத்தைத் தொடங்கி உண்ணாக்கிலே நின்று சோற்றையும் தண்ணீரையும் விழுங்கச்செய்யும்.

இனி—வாயுக்களாவன.

பிராணன், அபானன், வியானன், உதானன், சமா
னன் நாகன், கூர்மன், கிரிகரன், தேவதத்தன், த
னஞ்சயன், ஆக் வாயு-ய,

இதனுடன் வயிரவன், முக்கியன், அந்தரியாமி,
பிரவஞ்சனன் ஆகியநான்கும்சேர வாயுக்கள்-யசு.

பிராணவாயுக்களாவன.

பிராணவாயுவான துல்லாட் மத்தியிலேதான்
றிசித்திரநாடியிலேவிழுந்து மூலாதாரத்திலேஓம்-
என்றுஉதித்து நாபிசக்கரத்திலேரீம்-என்றுமுட்டி
இடைகலைபிங்கலைகளிலே ஓடிகபாலத்தைசுற்றிநா
சியின்வழியாய்ப்புறப்பட்டு நான்குவிதங்கடை பிர
மாணங்கழிந்துபோய் எட்டுவிதங்கடை பிரமாண
மீய்ந்துதாநின்றஸ்தானத்திலேயேதாக்குகின்றது

இப்படிதாக்குவது உத்தமதேசிக்கு நாழிகை ஒ
ன்றுக்குமுன் னூற்றறுபது சுவாசமாகக்கொல்லெ
ன் துருத்திக்குட் காற்றேறுவதுபோல ஏறும்.

இப்படி ஏறுகின்ற சுவாசமானது இராப்பகலா
கிய அறுபதுநாழிகையுள்ள நாள் ஒன்றுக்கு (உக
தகூர்) சுவாசமாச்சுது, இவ்விதமாயிணங்கியவற்
றுள் (எதகூர்) சுவாசம்வெளிப்படும், மற்றவைஉ
ள்ளடங்கு மென்றறிக.

அபானவாயுவானது, குதத்தையும்குப்பத்தை
யும்பற்றி மலமுத்திராதிகளைக் கழித்துவிடும்.

வியானன், தோளிலேநின்று பரிசங்களை யறிவி
த்துக் கலைகளை நிறைவிக்கும்.

உதானன், உதராக்கினியையெழுப்பி உண்ட அன்ன சாரத்தை நாடிகளிற் செலுத்திச் சரீரத்தை வளர்க்கும்.

சமான், இவையாவையும்சமப்படுத்தி பேதமில்லாமல் நிரவலாகி வைக்கும்.

கூர்மன், நகைப்பும் முகலட்சணமும் கண்களிப்பும் புளகமும் மயிர்க் கூச்சலும் கொட்டாவியு முண்டாக்கும்.

நாகன், முகத்தலும் சோம்பலும் திமிரமும் விக்கலும் வீங்கலு முண்டாக்கும்.

கிரிகரன், புருவமெற்றுவித்தும் தும்முவித்தும் அழுவித்தும் திரியும்,

தேவ தத்தன், விழிக்கும் பொழுது வஞ்சித்து ஓட உலாவையுத்தஞ் செய்யத் தலைப்படும்.

தனஞ்சயன் பிராணன் சரீரத்தைவிட்டு வெளிப்பட்டபோதிலும் தானபுரியாது நின்ற உடம்பைவிந்ருவித்தும் விரிவித்தும் புழுவித்தும் கொய்தும் கபாலத்தைப் பிளந்துபோம்.

வயிரவன், காலெலும்புங் கதிரெலும்புங் கூடிய விடத்துவேநின்று உடம்பில் அவஸ்தையிண்டாக்கி ன்னை இரும்புமுதலான நோய்களை யுண்டாக்கும்.

மூக்கியன், கையெலும்பு (உ-ம்) கதிரெலும்புங் கூடியவிடத்திலே நின்று சரீரத்தினையாக்கைகளைச் சுறக்க நிறுத்தும்.

அந்தரியாமி, புருஷனுக்குவாகனமாய்நின்று பிராணவாயுவந் தோற்றுவிக்கும்.

பிரவஞ்சனோவெனில், பிரணவத்துக் கிருப்பிடமாயிருந்து பிரவஞ்சனும் அந்தரியாமியும் சரீரத்தி

ஜீவோற்பத்தி சிந்தாமணி.

உள

ற்கு அடையாணியாகவும், அச்சாணியாகவும் இருப்பார்கள்.

தாதுக்களாவன.

ரசம், உதிரம், மாம்ஸம், மேதை, அஸ்தி, மச்சை, சுக்கிலம், ஆக-ள்.

இராகங்களாவன.

காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மதுச்சரியம், இடும்பை, அகங்காரம் ஆக, அ.

இவைகளில்-காமமாவது - ஆசை, குரோதமாவது-கேரபம், லோபமாவது-உள்ளதை யொளித்தல், பொச்சரிப்புக்கொள்கை, மோகமாவது-தானல்லாததார்மரித்தால் தான் மரித்தாற்போலிருக்கை மதமாவது-கொர்வமுற்றுத் தானதர்ம பரோபகாரதி களைவிடக்குதல் மாச்சரியமாவது-ஒன்றைக்கண்டு மகிழ்தல், இடும்பையாவது-உரவேன சர்வாதி காரி யென்றுநினைத்து யாவரையும் இகழ்தல், அகங்காரமாவது - தன்குற்றங்களை யறியாது பிறர்சொல்லைக் கேட்டுக் கோபித்தல்.

கோசமாவன.

அன்னமயம், பிராணமயம், மனோமயம், விஞ்ஞானமயம், ஆனந்தமயம் ஆக-டு.

இவைகளில் தாதுக்களாவெடுத்தது

அன்னமயகோசம்.

அன்னசாகரத்தினாலே பிராணனும், பலனும் அடங்கியது, பிராணமயகோசம்.

ROJA MUTHIAH

பலத்தினாலேவந்து தோற்றப் பட்டது-மனோமயகோசம்.

அம்மனத்தின் மண்ணே தோற்றப்பட்டது விஞ்ஞானமாதலால் அதுவிஞ்ஞானமயகோசம்.

ஆனந்தமயமானது-வித்தையால் அல்லது கல்வியால் ஞானம்வந்து தோற்றும், அது ஆனந்தமயகோசம்,

இதற்குப் பிரமாணம்.

சித்தியார்.

விருத்தம்.

தூலமா மன்னகோசம் தூலத்தற்பிராண ஹற்றால் வாலியபிராணகோசம் மன்னுமம்மனோமயத்தால் சாலவேபுத்தியுற்றால் தருமம்விக்ஞானகோசம் ஏலவேவிடயமுன்மோ வியன்றது கோசமாமே.

—(-)—

அந்தக் கரணங்களாவன.

— மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் ஆக ச.

இவைகளில் மனம்-நினைக்கும், புத்தி-நிச்சயிக்கும் அகங்காரங்கொண்டெழும்பும், சித்தம்-முன்றுக்கும் காரணமாயிருக்கும், இதற்குப் பிரமாணம்.

சித்தியார்.

விருத்தம்.

மனத்துக்கு விவரம்.

ஐயமுஞ்சலனமு நிற்கச்செய்தலும்

வெய்யவெங்கொடுமையும் விதப்பமேவலும்

பொய்யதுவுணர்த்தலும் பொருத்தநோக்கலும்

மையல்கொண்டதலு மரிவுமாண்மையும்.

புத்திக்கு.

அருளுமவிருத்தலும் அபயங்கரத்தலும்
மறுளுபுண்ணிப பாவமரிட்சியும்
தெருளுவிகாரமுந் திடப்படுத்தலும்
பெருள்தருமுவசைப் புத்தியாகுமே.

அகங்காரத்துக்கு.

பாகமுர்க்கமும் பண்பிலாண்மைபும்
மோகவெண் முடிவிலாண்மைபும்
சோகமுங்கீழ்மையும் துரோகசொப்பனம்
மாய்னாகயஞ்செய்யு மாங்காரமர்தலால்.

சித்தத்துக்கு.

அருந்தவமுயற்சியு மடிகள் பேணலும்
விருந்தெதிர்கொள்கையும் மேன்மைகூறலும்
வருந்தினர்யாவரு மேத்தவாழ்த்தலும்
திருந்தியவிச்செயல் சித்தமாகுமே.

அவஸ்தையாவன.

சாக்கிரம்சொப்பனம், சுழுத்தி, துரியம், துரியூ
திதம் ஆக - ௩.

இவ்வைந்தினுள் சாக்கிரமான துபுருவமத்தியில்
நின்றராஜ ஒலக்கம்போல சதுரங்கபலத்துடனே
யிருந்துசத்த-பரிசு-ரூப-ரச-கந்தம் இவ்வைந்துட
னும், வசன-கமன-தான-விசற்க - ஆனந்தமென்
னும் அவ்வைந்துடனும், மனம்-புத்தி-சித்தம்-அக
ங்காரம் இந்தநாலும் சேர்ந்து கருவிகளுடன்சன்
னதியில் சேவிக்க தான்பராசத்தியருளாலே வியக்
தனாய் சுகதுக்கங்களை அறிந்துநின்றபோதுசாக்கி
ரமாயின.

இதற்குப்பிரமாணம் திருமந்திரம்.

கண்டன வைந்துங் கலந்தவோ ரைந்தும்
உண்டன நான்கும் ஒங்கிய துணர்ந்தபின்
பண்டையி னுதி பரந்தது சாக்கியம்
அண்டமுந் தானு யமர்ந்தது காணே.

சொப்பனமாவது கருவிகரணத்தி (மச-ல்) கருவி
யுந்தும் கண்டத்திலுநிற்கும்.

மற்றகரணத்தி(ச-ம்) சுழுத்தியோடுசிவாத்துமா
வைகூடி சுவிசயிருதயத்திலே நின்றபோதுகண்
டவை கேட்டவை ஒன்றும் பிறர்க்குச்சொல்லப்ப
டாதபோது சுழுத்தியாம்.

இதற்குப்பிரமாணம் திருமந்திரம்.

ஆன மனமும் அறிகின்ற புத்தியும்
ஊனையிழந்துநின் னுள்ளே உயிர்ப்பெய்தி
தான மிழந்து தயங்கிய வாறுபோல்
ஊன யிழந்த சுழுத்திய தாமே.

துரியமானது சுழுத்திய விட்டுக்கரண மொன்
றுடனே சீவாத்துமரநாபிஸ்தானத்தில்நின்றபோ
து உசவாசம்நிசவாசம்பிறக்கும் ஆகையால்இதற்
குத்துரியமென்று பெயர்.

இதற்குப்பிரமாணம் திருமந்திரம்.

தானத்தெழுந்து திரியுந் துரியதானம்
வானத்தெழுந்துபோய் வையம்பிறக்கீட்டு
கானத்தெழுந்து கருத்தின்கிலையிலே
ஊனத்தவிரந்து ஒளித்திருந்தானே.

ஜீவோற்பத்தி சிந்தாமணி.

௩௩

துரியாதீதமாவன.

கருவிகாணதி பதினாலும்பற்றற்று சீவர்த்து
மாதானே மூலாதாரத்திற்சென்றோங்கி மலம், மத்
தம், மாய்கை, பரிசங்களையறியாமல்நின்றபோது
துரியாதீதமென்று பேசாம்.

திருமந்திரம்.

துரியமிருப்பது சாக்கிரத்தினுள்ளே
நரியன்பதினான்கும் நஞ்சுண்டற்றது
பரியபுரவியும் பாரிப்பரந்திடம்
துரியமிருந்திடஞ் சொல்லவொண்ணாதே.

கேவலாவஸ்தையாவன.

அதீதத்தை முதலாகக்கொண்டு ஒருவனைமுன்
னொருகாலத்தில் நாமறிந்திருக்க அவன் சிறிதுநா
ளைக்குப்பிறகு நமது முன்வந்து என்னையறிவீரா
வென்ன நானறியேனென்று நின்றவிடம் அதீதம்,
அதைக் குறித்து நிதானித்துணருமிடம் துரியம்,
ஆமோ அல்லவோவென்று சந்தேகிக்குமிடம் சுமு
த்தி, மனத்தோற்றமுற்றது சொப்பனம் நீஇன்ன
னென்பது நிச்சயித்துரைப்பது சாக்கிரமாம்.

இதற்குப்பிரமாணம்

அறிவானந்தசித்தியார்.

முன்னே அறிந்தும் அறியாதிருந்தது முதல் தீதம்
பின்னே நினைவின்றி மூச்சிட்டறிந்த பிறை துரியம்
மன்னே மயங்கியை டுற்றசுமுத்தியனநினைவால்
தன்னோர்கனவது தானறிந்தொத்ததுசாக்கிரமே.

மத்தியாவஸ்தை.

சாக்கிரத்திற் சாக்கிரம், சாக்கிரத்திற் சொப்ப
னம், சாக்கிரத்திற் சுமுத்தி, சாக்கிரத்தில் துரியம்
சாக்கிரத்தில் துரியாதீதம்.

இவற்றுள் சாக்கிரத்துள் சாக்கிரமானது கருவி
காணங்கள் பிரியாமல் ஒத்துநிற்பதாம்.

சாக்கிரத்திற் சொப்பனமானது, தான் நிச்சயம்
போல் கண்டதுகேட்டது சொல்லற்பாத்தவரம்.

சாக்கிரத்திற் சுழுத்தியானது நினைவுமித்திரம்
பொய்யாய் பிறருக்குச் சொல்ல வெண்ணை திருக்
இது உசுவாசநித்யுசமாக இருத்தலாம்.

சாக்கிரத்தில் துரியமானது, சகலகருனிகரணை
கருக்கும் அடங்கிப் பருமிருக்கையும் நித்திரை வரு
கையும் அவசரமாய் விழுதையும் புஞ்வு மத்தியிலே
நடுச்சக்கரத்திலே யுள்ளது.

மேலானவஸ்தையாவன.

புருவமத்தியில் நடுச்சக்கரத்தில் இரண்டங்குல
பிரமாணத்திலே யுள்ளது சொப்பனம்.

இதற்குமேல இரண்டங்குல
பிரமாணத்திலுள்ளது.

சு ழு த் தி.

இதற்குமேல் இரண்டங்குல பிரமாணத்திலுள்ளது
துரியம்.

—(—

இதற்குமேல் இரண்டங்குல பிரமாணத்திலுள்ளது.
துரியாதீதமாம்:

—●—

இதற்குப் பிரமாணம் திருமந்திரம்.
காலங்கிரிற் கலந்துடனாகாசம்
மாலங்கியீசன் பரமசதாசிவன்

ஜீவோற்பத்தி சிந்தாமணி.

௩௩.

மேலஞ்சென்று விரவவல்லார்க்குக்
காலஞர் ஓலை கனவிலுமில்லையே.

அவஸ்தை மாவன.

சகலாவஸ்தை கேவலாவஸ்தை, சுத்தாவஸ்தை, ஆக ந.

சகலாவஸ்தையானது, சாக்கிரத்தில்கருவிக்
ரணாதிகளிடன்கூடி அந்தத்தூணங்களுக்கு நின்று
வாயிருக்கும்.

கேவலாவஸ்தையோ வெளில், மூலார்த்தத்தை
ப்பற்றி ஆணவமேலிட்டு ஒன்றுந்தெரியாமல் கிட
க்கை.

சுத்தாவஸ்தையோ, சகலாவஸ்தையில் கருவிக்
ரணாதிகளுடன் கூடிநின்று அலைச்சல் பிறவாமை
கேவலாவஸ்தையில் ஆணவக்கிடையில் அறியாமை
பிறவாமலும் ஆசாரியரனுக்கிரகத்தினாலே இவையி
ரண்டிலும்பற்றாமல் சுற்றத்தோடே கூடிநிறகை.

குணங்களாவன.

ராஜஸம், தாமஸம், ஸாத்வீகம் ஆக ந,
ராஜஸமானது, அத்தகையபுற்றிருத்தல், அகங்
காரம், போகம், அத்தசேதம், இடும்பை, கீர்த்தி,
கொடை தருதலாம்.

தாமஸமானது, நித்திரை, களவு, கள்ருண்ணல்,
சோம்பு, வெட்டி, சிரிப்பு இவைகளாம்.

ஸாத்வீகமோ வெளில், கொல்லாமை, பொய்யா
மை அவருக்கை, பொறையுடைமை, விரதமுடை
மை. அடக்கமுடைமை. யாவையும் இகழாதொ
ழித்தலாம்.

இவைகளில் ஒவ்வொன்றுக்குமும்முன்று

• குணங்கள் காண்க.

தாமஸராஜஸம், தாமஸதாமஸம், தாமிஸஸாத்
வீகதாமஸகுணவிரிவே-ஸாத்வீகதாமஸம், ஸாத்
வீகராஜஸம், ஸாத்வீக ஸாத்வீகமாம், • ஸாத்வீக
குணவிரிவே-தாஜஸதாமஸம்-ராஜஸஸாத்வீகம்-ரா
ஜஸதாமஸம்-ராஸகுணவிரிவே.

• மலங்க ளாவன. •

ஆணவம், மாயை, காமியம் ஆக-௩.

இவைகளில் ஆணவமானது, ஆத்துமாவின் அறி
வைமறந்துயானஎனதென்றும், அரியாமையெவை
யும்பிறப்பித்து, தன்னுடமையும் புத்திர-மித்திர-
கூத்திராதிகளும், பிரியமாய் இதில் நாம்மயங்கு
கிறோமென்று இவனுக்குதரியாமல்சிறைப்பித்து
ஆசையுண்டாக்நிகொண்டுதன்னதென்றிருக்கை.

மாயையானது, வேறொருவருடையசொத்தை
த்தன்னதென்று இடையூறுவிளைவிப்பதும் உபத்
திரவிக்கயத்தனிப்பதுமாம்.

காமியானது, முந்தியஇரண்டுவிதத்திற்குஒத்தி
ருப்பதும், இகாகிதத்தினால் புண்ணியபாவங்களை
யுண்டாக்குவதுமாம்.

இதன்றிமகாமாயை-ஆணவம்-மாயை-இரேதானமெ
ன்றும் இரண்டுவித மலமுண்டாம்.

மகாமாயையானதுதநுகாண்புனனபோகங்களை
க்கொடுத்து ஒன்றோடுவொவ்வாமல்புசிப்புகளும்
வெவ்வேறாய் அனாதியாய் ஆத்துமாவுக்கு என்போ
கந்தவிரந்தாலும் இந்தத்தன்மை இரண்டுகாலத்தி
லும் ஒக்கும்.

ஆத்துமாவைத்தன்னிடத்திலும் இளைப்பாற்றி
க்கிடத்த இடங்கொடுத்து பின்பு ஜனங்களுக்கும்
பத்தியா யிருக்கும்.

ஜீவோற்பத்தி சிந்தாமணி.

௩௫

திரோதானமானது, சிதசத்தியினதுபதவியைத்
திரோபாதவித்துநின்றது, ஆத்மாக்களுக்கும்புண்
ணியபாவங்களையும்மட்டும்பொசிப்பித்துசிவசத்தி
யுடனே கூட்டும்.

ஈஷணைமுன்னுவின.

அர்த்தஈஷணை, புத்திரேஷணை, லோகேஷணை ஆக-௩.

இதுதன்னை யடைந்தீர் னென்பதாம்.

வியாதியாவன.

வாதம், பித்தம், சிலேத்துமம் ஆக-௩.

இவைகளில்-வாதமானது, வாயுவிலுற்பத்தியா
கிப்பிராணவாயுவு பிரசண்டமாய் அக்கினியும்-அ
ப்புங்கலங்கில் வாதமாம்.

அக்கினிதசையில்-வாயுகளும், ஆதாரத்தைபற்
றியிகவும் அசரித்து இதயகமலத்தை யூன்றில்பித்
தமாம்.

அப்பு, வாயு, தேயுஇம்முன்றும் இடலில்கலவா
மல்கலங்கில் சிலேத்துமாம்.

சரீரங்குளாவன.

ஸ்தூலம், சூக்ஷ்மம், காரணம் ஆக ௩.

இவைகளில் ஸ்தூலதேகமானது, ஆதியிருதின
வில் சமைந்த உடல்.

சூக்ஷ்மதேகமர்னது, ஞானேந்திரியம் (௫)கன்
மேந்திரியம்(௫)அந்தக்கரணம் (ச) பிராணவாயுவு
(க)ஆக ௩-ம் கூடியது.

அவ்விரண்டு தேகமும் பற்றற்றுநிற்பதுகாரண
தேகமாம்.

தத்துவ தீபிகை.

ஆக தத்துவம் (கூகா-ம்) சரி.

இதற்குப்பிரமாணம்.

திருமந்திரம்.

முப்பதுமுப்பது முப்பத்தறுவருள்

செப்புமதனிடை கோயிலில்வாழ்பவர்

செப்புலதனிடை கோயில்சிறைதந்தபின்

ஒக்கஅவரும் ஒடுடுத்தாரே.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிச்செய்த

தேவாரம்.

திருக்கண்டிச்சுரம்.

தானெழுமங்கிநீண்டா கழக்குடைபதிக்குநாதன்
வாணிபர்ஜொண்ணுற்று வருமிகமயக்கஞ்செய்
ய, பேணியபதிக்குள் நின் நுபிறியும்பேர தறியமாட்
டேன், சேணுயர்மாடமோக்குந் திருக்கண்டிச்சுர
த்துளானே.

அவையடக்கம்.

தத்துவந்தொண்ணுற்றுந் தாழ்விலா வாயுபத்
தும், மெத்தெனநாடிபத்தும் மெய்யுளே ஆறுதார
ம், சுத்தமாங்கரணநான்குந் தோற்றுமண்டலங்க
ள்மூல, இத்தனையறியவல்லாரிறையவராகுந்தானே

திருநந்திதேவர்.

ஆதி-திருவள்ளுவநாயனாராகிய

திருமூலதேவர்க்கு

உபதேசித்தருளிய,

சித்தாந்தமும் வேதாந்தமுங் கடந்த

நாதாந்த முடிவான

அமுர்தபஞ்சாட்சர துருவநிலையென்னும்

ஆறுதார

ஜீவோற்பத்தி சிந்தாமணியும்.

தத்துவதீபிகையும்.

முற்றிற்று.

